Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 219. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 15-го ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 15, 1985 No. 219. VOL. XCII.

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „ТРУД" НАПИСАЛА СВОЮ ВЕРСІЮ ПРО М. МЕДВЕДЯ

Москва. — Пресові аґентства і кореспонденти, акредитовані в Совєтському Союзі, інформують, що совєтська газета „Труд", не маючи змоги приховати від совєтських громадян спроби втечі Мирослава Медведя, моряка на совєтському торговельному кораблі „Маршал Конєв", надрукувала свою версію випадку. Згадка про М. Медведя, який, як кажуть політичні спостерігачі, став жертвою вершинної конференції між президентом Роналдом Реґеном і Міхаїлом Ґорбачовим в Женеві, появилася щойно тоді, як совєтський корабель вже знаходився на відкритому морі в дорозі до Совєтського Союзу з американською кукурудзою.

Драма втечі М. Медведя, як відомо, розігралася 24-го жовтня ц.р., коли він, скочивши з корабля у воду, почав плисти в сторону берега. Американська прибережна сторожа, виловши його з води, не завдала собі труду, щоб докладно перевірити справу втікача, вирішила, не зважаючи на фізичний спротив Медведя і запевнення українського перекладача, що моряк просить азилю у З'єднаних Стейтах Америки, віддати Медведя назад в руки совєтських чинників.

Відданий силою моряк М. Медвідь „правдоподібно змінив свою думку", — пише щоденик „Ню Йорк Таймс" у числі з 14-го листопада, бо під час другого переслухання у присутності представників Державного департаменту і совєтської амбасади, які вміжчасі поспішно приїхали з Вашінґтону, заявляв, що він бажає повернутись на корабель і до СССР.

Газета „Труд", про яку згадано вище, пише таке: „Моряк Мирослав Медвідь, послизнувшись нещасливо на полубі, впав в ріку Місісіпі. Не зорієнтувавшись в темряві, він раптом опинився під сильними прожекторами світел і згубив напрям. Американські човни виловили перестрашеного моряка з води і скоро доставили його на корабель „Маршал Конєв". Випадок на цьому повинен був закінчитися, з подякою капітана корабля для американських човнів за порятунок для моряка. Так воно, од-

(Закінчення на стор. 4)

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Сити, Н. Дж. — У неділю, 10-го листопада, день після надзвичайних нарад Головного Уряду, Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу відбув свої чергові звичайні наради в приміщеннях Головної Канцелярії, на яких заслухано звіти з багатогранної діяльности цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі.

В нарадах, якими проводив головний предсідник УНС д-р Іван Флис, крім нього взяли участь всі члени Екзекутиви: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш; теж був присутній голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик.

Під час нарад Екзекутиви (сидять, зліва): Ґ. Пашен, д-р І. Флис, д-р М. Куропась; (стоять, зліва): С. Гавриш, В. Сохан, мгр І. Геврик, У. Дячук і сен. П. Юзик.

Після затвердження протоколів з попередніх засідань, що їх веде головний секретар В. Сохан, серію звітів започаткувала, згідно з традицією, головний касир У. Дячук.

Звіт У. Дячук

Головний касир ствердила, що за дев'ять місяців біжучого року прибутки дали суму 7,338,064 дол., майже на 700,000 дол. більше, чим рік раніше. Видатків було у висоті 5,816,277 дол., що являється на 110,755 більше, чим сума видатків з попереднього року.

У прибутках відсотки від бондів зросли на суму 208,578 дол. і дали суму 2,573,019 дол., а відсотки від позички на дім УНСоюзу дали 655,000 дол., що було на суму 305,000 дол. більше, чим рік раніше.

Відсотки від гіпотечних позичок і від позичок на грамотах дали суми майже ті самі, що 1984 року. В загальному, всі інвестиції принесли суму 3,563,913 дол. тоді, коли рік раніше вони дали були тільки 2,681,317 дол.

У видатках, сума виплачених грошових зворотів була майже ця сама, що в 1984 році, у висоті 369,388 дол., а посмертні виплати впали на 76,000 дол. і дали суму 561,422 дол. Натомість виплати дозрілих вивінувальних грамот цього року дали суму 627,813 дол., на 34,568 дол. більшу, чим минулого року.

Платні працівників у висоті 304,240 дол., рівнялися майже вповні минулорічній сумі. Кошти медичного забезпечення зросли на 13,000 дол. і дали суму 74,216 дол.

„Свободі" виплачено за членів суму 294,000 дол., майже подібну суму, як минулого року. Сума виплаченої дивіденди осягнула 978,000 дол., на 241,747 дол. більше чим попереднього року.

Прибутки Союзівки були у висоті 648,821 дол., а видатки дали суму 702,587 дол.

На жаль, не всі рахунки були до кінця вересня вирівняні і тому тяжко ще робити остаточні висновки.

В 1984 році прибутки Союзівки за дев'ять місяців були 713,817 дол., а видатки дали суму 768,754 дол.

Зріст майна за 1985 рік дав суму 1,444,496 дол., на 511,334 дол. більше від майна за дев'ять місяців 1984 року.

Коли взяти до уваги попередніх 12 місяців, тобто від 30-го вересня 1984 року до 30-го вересня 1985 року, то майно за той час зросло на 2,895,593 дол.

Звіт В. Сохана

У своєму звіті головний секретар сказав, що за десять місяців 1985 року придбали секретарі та організатори 1,401 нового члена для УНСоюзу, в тому 481 до департаменту молоді, 663 до департаменту дорослих та 257 на забезпечення акцидентовими грамотами. У попередньому 1984 році мав УНСоюз до кінця жовтня 1,748 нових членів. Можна сподіватися, що членська кампанія в останніх двох місяцях цього передконвенційного року посилиться, тому що відділи будуть старатися збільшити своє членство, щоб придбати право на конвенційних делегатів. Управління відділів до делегатів буде устійнене за станом активних членів з 31-го грудня 1985 року.

Підсумки руху членства за дев'ять місяців 1985 року виказують привернення до активного членства із суспензи 335 членів та зменшені втрати членства в наслідок передчасних згрошевлень грамот, повних виплат вивінувальних грамот, які дозріли, та закінчення плачення вкладок за грамоти кляс Р-20 і Р-65. Смертні випадки за цих дев'ять місяців також були менші, як у тому самому часі у попередньому році.

За станом з 30-го вересня

(Закінчення на стор. 3)

СЕН. ДЖ. ГЕЛМС ОБВИНУВАТИВ УРЯД У „ТАЙНОМУ ПОРОЗУМІННІ"

Вашінґтон. — Тут в часі переслухання на сенатській Комісії в справах хліборобства сенатор Джессі Гелмс, республіканець з Північної Каролайни і голова комісії гостро заатакував Уряд за цілий перебіг трагедії Мирослава Медведя, закидаючи, що Уряд ЗСА мав „Тайний договір" з Москвою.

Сен. Гелсм вважає, що інакше не можна собі пояснити чому помимо покликання М. Медведя на переслухання до Вашінґтону, його таки залишили на кораблі та дозволили, щоб „Маршал Конєв" виплив в поворотну дорогу в суботу, 9-го листопада ц.р.

Дж. Гелмс закидає також Урядові, що його члени поводилися із совєтським торговельним кораблем так немовби це була совєтська амбасада і такою опікою його оточено.

Коли репортери запитали Дж. Гелмса про причину його припущення, він виразно сказав, що йому не є відомий ніякий інший випадок, де хтось втік би з корабля на американську землю та його повернули проти його волі назад. Найкращий доказ — це румунський моряк, який втік з румунського корабля декілька днів пізніше як українець М. Медведь, і йому відразу дали право азилю.

Речник Уряду, Чарлз Редмен не хотів відповісти журналістам на закиди Дж. Гелмса, але підкреслив, що у випадку українського моряка „Уряд зробив все, що було можливе, щоб дати можливість морякові виявити свої бажання без загрози зі сторони совєтських чинників".

Палата Рерпрезентантів, дискутуючи цю справу переголосувала голосами 404:3 резолюцію, в якій говориться, що Р. Реґен повинен був охоронити права Мирослава Медведя і дати йому можливість ще раз мати інтерв'ю з американськими чинниками без совєтського впливу.

М. Медвідь (фото, що його вперше показано публічно під час переслухань в Сенаті).

Член Палати Репрезентантів Том Лантос з Каліфорнії ствердив, що Державний департамент зробив велику помилку у випадку М. Медведя і ця помилка змінить уяву про свободу в ЗСА у цілом світі.

Член Палати Репрезентантів з Огайо, Мері Ровз Овкар запропонувала, щоб Президент у розмовах з М. Горбачовим просив про те, щоб М. Медведя не карали важко.

На бажання Дж. Гелмса д-р Вілліям Р. О'Меллі, психіятр з Вірджінії, переглянув ще раз звіт психіятра летунських сил, що перевіряв психічний стан М. Медведя і осудив його компетентним зробити кожне рішення. Д-р В. О'Меллі є обурений звітом психіятра. Він каже, що є докази на те, що М. Медвідь хотів втекти, але переслуханий вдруге був під впливом сильних наркотиків, а можливо також тортур. Наркотики подібні до успокоюючих середників, що їх в ЗСА вживають для схізофреників та інших психічно хворих, можуть залишитися в організмі не один день, а кілька тижнів.

Громада в Ню Йорку відзначила роковини Листопадового Чину

Ню Йорк (В. Л-ць). — В неділю, 3-го листопада, місцева громада відзначила, заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, 67-мі роковини Листопадового Чину молитвами, Богослужбами в українських церквах і традиційною, добре зорганізованою в цьому році, Академією в залі середньої школи Ашер Ліві на 1-ій авеню.

Завдяки багатьом працьовитим і відданим особам, а зглядно їхнім заходам, вдалося зорганізувати програму святкувань, яка була оригінальна змістом і на високому мистецькому рівні.

Під час Богослужби і Панахиди яка правилась за український нарід, душу князя УКЦеркви Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького і душі героїв, які впали в боротьбі за батьківщину, тримали стійку з прапорами представники громадських і молодечих організацій та комбатанти, а передні лавки в церків св. Юра рясніли уніформами Пласту і СУМА. Отець парох ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, правив Богослужбу і виголосив глибокодумну і повчаючу доповідь відповідну до хвилини.

Академія розпочалася о годині 3-ій по полудні при вщерть виповненій залі, понад 400 осіб, американським національним гимном, що його співала „наш соловейко" співачка-солістка Оленка Геймур при фортепіяновому супроводі Лари Кріт. Після короткото вступного слова голови КОУАО інж. Михайла Шпонтака і привітання численних отців, комбатантів і всіх присутніх, глибоку змістом святочну доповідь прочитав о. Роман Мірчук, парох церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Сити. Він пригадав присутнім, що Чин Першого Листопада це вічно палаючий смолоскип-дороговказ, який показував і показує українському народові кудою він повинен іти. Боротьба УВО, ОУН, УПА, І УД УНА, закарпатських січовиків та бійців інших формацій була продовженням українського визвольного змагу, започатковано го учасниками Листопадо-

(Закінчення на стор. 4)

В Ню Йорку відбудеться прем'єра „Української суїти" Ю. Фіяли

Ню Йорк. — Тут у приміщеннях Українського Інституту Америки, відбудеться в рамках зимової програми в п'ятницю, 15-го листопада ц.р., концерт камерного ансамблю „Нова", в програмі якого тим разом поставлена „Українська суїта" сучасного українського композитора Юрія Фіяли.

Композитор живе постійно в Монтреалі, де працює також як піяніст і органіст. Його твори числом понад 200 охоплюють симфонії, фортепіянові концерти і вокальні. „Українську суїту" для челя і фортепіяна написав Ю. Фіяла в 1948 році для відомого англійського челіста Вандерперреца та виконувано її в Брюсселі, Лювені і Антверпені. В 1982 році після її переробки композитором вперше її почули в Канаді в тому таки році.

В ЗСА прем'єра „Української суїти" буде частиною програми концерту камерної музики ансамблю „Нова". Цей концерт в п'ятницю, 15-го листопада, започатковує третій сезон ансамблю і в ньому виступатимуть Ляриса Крупа — піяністка, організаторка ансамблю, Джеймс Шлефер — флейтист і Синді Розенберґ — челістка.

Початок концерту о год. 8-ій вечора.

ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА ДВОХ МАЛЯРІВ

Філядельфія. Тут в Українському Освітньо-Культурному Центрі, при 700 Сідар ровд, відбудеться від п'ятниці 22-го до понеділка, 24-го листопада ц.р., образотворча виставка двох малярів з Торонто, Якова Креховецького і Павла Лопати. Виставку відкриє мистець Петро Меґик. Я. Креховецький покаже лише незначну частину свого творчого доробку і представить роботи останнього періоду. П. Лопата є малярем широкого покрою з різноманітною технікою і далекосяжним добором сюжету. Організатори надіються на численну участь відвідувачів виставки.

С. Букачевська-Пастушенко заснувала перший Архівний фонд

Едмонтон, Альта. — Канадська Фундація Українських Студій повідомляє, що Стефанія Букачевська-Пастушенко з Торонто даром 100,000 створила Архівний фонд ім. Букачевської-Пастушенко, з якого уділюватимуться стипендії на архівну працю над українськими чи українсько-канадськими дослідженнями. Це перший такий архівний фонд, який засновано в західньому світі.

Дар має завдання заснувати архівні стипендії ім. Букачевської-Пастушенко, які уділюватимуться щорічно Канадським Інститутом Українських Студій при Альбертському університеті студентам чи аспірантам, що хочуть зайнятися збиранням архівних матеріялів або допомогати архівам каталогізувати українські збірки. До дару С. Букачевської-Пастушенко не буде окремих грошових фондів на збагачення архівів або на улегшення доступу вченим до існуючих архівів. Цей унікальний дар, що торкається самої основи українознавства, є незвичайно вартісним додатком до списку поважних дарів фундації.

С. Букачевська-Пастушенко і (зліва) її небіж, д-р Данило Гусар-Струк, професор Торонтонського університету; д-р Манолій Лупул, директор Канадського Інституту Українських Студій; Іван Сташук, президент Канадської Фундації Українських Студій.

С. Букачевська - Пастушенко народилася в Скалі на Тернопільщині. Після закінчення учительського семінара сс. Василіянок у Станиславові вона навчала в Коніні в Польщі. У 1944 році вона покинула Україну і перед переїздом до Канади в 1948 році жила в Ельванґені в Німеччині. На своїй першій праці в Канаді в лікарні вона заробляла 25 центів на годину. У січні 1979 року вона повдовіла й тепер живе в Святодмитрівському домі для старших у Торонто.

Дар С. Букачевської-Пастушенко присвячений пам'яті її матері, яка навчала своїх дітей, що поважають тих, що добре знають свою культуру й історію. Створенням програми архівних стипендій С. Букачевська-Пастушенко бажає скріпити наукову основу вивчення української спадщини.

У СВІТІ

МОСКВА НЕ ЗАДОВОЛЕНА заявою американських офіційних чинників, що ЗСА сповільнять торгівлю з Совєтським Союзом, якщо він не злібералізує своєї еміграційної політики і переслідуватиме осіб, які бажають з тих чи інших причин покинути СССР і переселитись на Захід. Вашінґтон вважає, що заборона виїзду громадян з СССР є наявним порушенням Гельсінкських угод. Речники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили у відповідь на запит кореспондентів, що цю справу покищо розглядають спеціялісти і жадного рішення ще не зроблено.

П'ЯТЬ ПОЛІТИЧНИХ лідерів християн в Ливані уникнули смерти від самогубного атентату на манастир, у якому вони відбували свої наради. Кореспонденти інформують, що мусулмани-шіїти виконали цей атентат, скерувавши малий літак наладований вибуховим матеріялом на манастир. Виконавець атентату і чотири інші особи загинули, а 23 особи були поранені. Президент Ливану Башір Ґемаєль засудив напад і назвав його варварством XX століття.

ДЖЕРРІ ФОЛВЕЛЛ, проповідник і лідер євангельської групи званої „моральною більшістю", знову виступив з контроверсійною справою, яка викликала гострі дебати на сторінках преси. Він назвав Філіппіни, розтерзану громадянською війною країну „раєм на землі" і що за цей „рай" треба подякувати президентові Фердінандові Маркосові і його родині, яка може служити прикладом, як треба зберігати свободу, найдорожчий скарб для кожної людини в світі. Як відомо, Маркоса атакує не тільки Москва і її сателіти, але також багато інших демократичних держав Заходу за його тоталітарну політику у відношенні до інакомислячих філіппінців.

БРИТАНСЬКІ ЦЕРКОВНІ представники, які раніше допомагали звільнити чотирьох британців з рук лівійських терористів, виявили бажання послужити своїм досвідом у переговорах з ливанськими мусулманами-шіїтами, щоб домогтись звільнення американських закладників. Речник Кентенберійського Архиєпископа Роберта Рансі заявив кореспондентам, що після телефонічної розмови з представниками групи „Ісламської святої війни" він переконаний, що місія британців повинна увінчатися успіхом. Террі Вайт, помічник Архиєпископа, підкреслив, що щойно на місці у Бейруті можна буде зорієнтуватися, які існують можливості звільнення. Очевидно Адміністрація президента Роналда Реґена приймає з вдячністю кожну ініціятиву, яка може приспішити звільнення американців.

ПРОКУРАТОР І СУДДЯ, які ведуть справу проти заговірників на життя Папи Івана Павла II, поїхали до Анкари, щоб там на місці переслухати двох свідків, турецьких громадян, які нібито мають важні інформації про діяльність Магмета Алі Аджі й інших терористів на території Італії. Прокуратор заявив на летовищі кореспондентам, що він сподіється закінчити процей найдальше до квітня 1986 року.

В АМЕРИЦІ

МОРІН ДАНН, ЯКА очолює Крайову лігу родин американських вояків, що пропали безвісти в південносхідній Азії, в День Ветерана доставила в Ню Йорк 75,000 листів, які будуть вручені представникові В'єтнаму при Об'єднаних Націях. Мішки з листами були доставлені в Ню Йорк спеціяльним автобусом. В листах висловлене прохання до в'єтнамського уряду прискорити пошуки останків американських вояків, які загинули під час війни у В'єтнамі.

ЯК ПОВІДОМИВ Департамент охорони здоров'я і соціяльного забезпечення ЗСА, з 3-го грудня ті, що дістають пенсії, будуть отримувати чеки нового зразка. Замість зеленкуватих картонних чеків з прямокутними прорізами, які існують вже 45 років, пенсіонери будуть діставати прості паперові чеки, в лівій частині яких зображена Статуя Свободи, а в правій — голова цієї ж статуї. Новий чек буде значно тяжче підробити.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ Джордж Буш заявив, що З'єднані Стейти Америки приєднуються до Колюмбії, Венесуелі, Панами і Ямайки в боротьбі з контрабандою наркотиків. Починаючи з 1-го листопада американські літаки і кораблі, які перебувають у розпорядженні Управління боротьби з наркотиками, контролюють повітряні і морські шляхи, якими, як вважають, йде контрабанда наркотиків до ЗСА. Урядові чиновники повідомили, що на сьогодні вдалося перехопити біля 250,000 фунтів наркотиків.

АРТУР ВОКЕР, якого суд визнав винним у шпигунстві на користь СССР, засуджений на три довічні терміни ув'язнення плюс ще 40 років тюрми, а також до 250,000 долярів гривни. Брат засудженого, Джан Вокер, який втягнув його в свою шпигунську організацію і працював для совєтської розвідки значно довше, засуджений лише на одне довічне ув'язнення і на покриття судових витрат у висоті 100 долярів. Крім того, Дж. Вокер добився легшого присуду для свого сина Майкла, який також входив до шпигунської організації.

ПЕНТАГОН ЗАКІНЧИВ розміщення всіх 108 ракет середнього засягу Першінґ-2 на території Західньої Німеччини значно скорше ніж плянувалося. Раніше розміщення ракет було заплянувано закінчити лише під кінець грудня, але Пентагон поспішив, бо на женевській зустрічі, можливо, буде досягнута домовленість про обмеження кількости ракет цієї кляси в Европі.

ЗАВЕРШИЛАСЯ триденна візита до ЗСА наступника британського престолу принца Чарлза і його дружини принцеси Діяни. Майбутня королівська пара відвідала Крайову галерію, велику крамницю „Джей Сі Пенні" в Спрінґфілді, Вірджінія, яка закупила на суму 50 мільйонів долярів англійських товарів, а також поклала вінок на могилу невідомого вояка на Арлінґтонському крайовому цвинтарі. Відтак гості взяли участь у харитативному бенкеті в Каліфорнії, де вступ від особи коштував мінімум 10,000 дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

68 років пекла

У минулому тижні, 7-го листопада, знову гуркотіли вулицями Москви важкі танки, на підвозах їхали довжелезні ракети, маршували вояки і позаду йшли зігнані з фабрик робітники та зігнана із шкіл дітвора. І на високій трибуні на Червоній площі приймали дефіляду члени Політбюра з їхнім теперішнім наказодавцем, першим секретарем компартії СССР Міхаїлом Ґорбачовим. Але між членами Політбюра був і „президент" СССР Андрей Ґромико, що його Ґорбачов позбувся із міністерства закордонних справ. Це було святкування вже 68-их роковин большевицької революції, яку переводив Володимир Ільїч Улянов-Ленін із своїми однодумцями, які швидко потім, за наступника Леніна Йосифа Вісаріоновіча Сталіна взаємно винищували себе, наслідуючи якобінів і жирондистів із Великої французької революції.

Карло Маркс з презирством висловлювався у своєму „Капіталі" про царську Росію, як відсталу країну, і заповідав, що революцію переведе пролетаріят у найбільш упромисловленій країні — проти своїх капіталістів — експлуататорів. Грубо помилився, як і не передбачив, що будуть леґалізовані „капіталістами" робітничі спілки і що „експуататори" підписуватимуть з робітничими спілками колективні договори праці. І грубо помилився німецький кайзерський уряд, який дозволив на перевезення з Женеви в запломбованому вагоні гурт большевиків: німці робили це свідомо, щоби ті еміґранти-революціонери дійсно скинули царський режим, бо тоді, думали в Берліні, — Росія буде найслабша. І грубо помилився демократичний Захід із Америкою у проводі, коли думав, що треба всіми можливими засобами на основі американського закону про даровизну і позику („ленд ліз") допомогти Совєтському Союзові перемогти німців Гітлера, бо після того настане в Европі демократія і буде вічний мир...

Прогнано чорта велзевубом і створено на місці одної імперії, що нею керував патологічний маніяк, що вірив у вищість герренфольку над усіма іншими расами й народами та мріяв про німецький мир („пакс ґерманіка") на 1,000 років, — на місце цієї одної божевільної імперії створено другу, так само загрозливу для всього світу. Нарікаючи, що американці примітивно підходять до СССР і не знають правдивої Росії (про Україну ні словом не згадує, ані про те, яким способом створилась імперія СССР) — колишній довголітній кореспондент „Ню Йорк Таймсу" в Москві Дейвид Шіплер правильно стверджує, що уявлення американців про комуністичний режим в СССР опертий на антитезах: „У нас свобода, у них невільництво; у нас добробут — там бідність, у нас чесність — у них забріханість; наша миролюбність — їхня підривна робота; у нас мирні інтенції — у них войовничий мілітаризм; у нас вільне суперництво в економіці — у них тупий державний соціялізм..." (Ню Йорк" з 10-го листопада ц.р.). А теперішній голова бюра цієї газети в Москві Сердж Шмеман стверджує (у цьому самому числі названого щоденника), що в очах пересічних большевиків Америка, це країна „хапчивих мільйонерів і бездомних нуждарів. Є там білі люди, які мають автомобілі і приватні компютори та підміські доми і є переслідувані неґри; це край мілітаристів і безсердечних правлячих кіл з президентом Реґеном на чолі, — країна монополій, надзвичайного добробуту і страхітливої бідности..."

Американці не знають ані „Росії" ані взагалі Сходу Европи і Евразії, і американці не цікавляться історією, географією і культурою чужих народів. Це основна хиба американської шкільної системи. Але ми, українці знаємо, хто таке росіяни (москалі), як із Московського князівства постала Росія, що ця її назва вперше появилася за Петра І, і що таке большевизм. І ми знаємо це не з книжок ані чужої пропаґанди, а власного кривавого досвіду. Ми знаємо, що на Сході Европи вже 68 років існує правдиве пекло на землі, — країна упривілейованої керівної комуністичної верстви і мільйонів невольничого населення із найнижчим в Европі життьовим стандартом, країна шпигунства, донощицтва і хабарництва, імперія з ідеологією і політичною ціллю на угроблення вільного світу. 68 років існує та імперія, це довгий кусень часу, але ще довший час існували різні імперії здвигнені на завоюваннях і на терорі — і провалилися. Але за минулих 68 років вигинули мільйони, як жертви державної системи, вимерли зі штучно створеного голоду і з садизму творців ҐУЛаґів та „психушок".

Володимир Левенець

МОСКВА ПОСИЛЮЄ НАСТУП НА УКЦЕРКВУ

II.

Тепер принайменше знаємо про що властиво йдеться комуно-московським імперіялістам і чого вони найбільше бояться. Радіопередач із Заходу, правди, проповідування Божого Слова на хвилях етеру, бо все це вони ось уже 68 років намагаються приховувати, як виглядає, безуспішно перед своїми громадянами.

Їм не сподобалася ще така установа, як Церква в Потребі, лондонський центр по вивченні релігії і комунізму, який очолює „запеклий клерикал-антикомуніст М. Бурдо", швайцарський антикомуністичний „інститут віри в другому світі" та інші установи з якими, як пише совєтська газета „активно співробітничають уніятські радянологи".

Другою справою, яка попала під обстріл совєтської пропаґанди А. Біскупа це 1000-ліття Християнства в Україні, чи як він каже, „запровадження християнства в Київській Русі". Біскуп каже, що цю справу „з відверто націоналістичними і антирадянськими цілями намагаються використати уніятські радянологи".

Він пише:

„І хоч уніатсько-клерикальна пропаганда має вузьку сферу поширення і відіграє допоміжну роль в імперіалістичній системі „психологічної війни' проти соціалізму, не можна недооцінювати шкідливого впливу її на певну частину політично незрілих людей. Ми повинні ясно уявляти: хоч би в якій формі і хоч по яких каналах намагається протягти до нас свої ідеї противник, треба давати його вилазкам своєчасну і доказову відсіч".

Стаття А. Біскупа не — перша і не буде остання. До теми „українського буржуазного націоналізму" і „націоналістичного уніятства", там в Україні і тут в діяспорі, появився цілий ряд книг. Для прикладу згадаємо тільки декілька, які були повністю присвячені УК-Церкві: А. Грабовська: „Небесна манна" Львів 1969 р.; С.Т. Даниленко: „Дорогою ганьби і зради" Київ 1972; С.Т. Даниленко „Униаты", Москва 1972 р. (російською мовою); А. Добрич: „В тіні святого Юра", Львів 1968; Р. Дубовик: „Справжнє обличчя унії", Львів 1971; Д.Х. Похилевич: „Уніатська церква — ворог українського народу", Львів 1960; Ю. Сливка: „Союз хреста і капіталу", Львів 1970; А. Шип: „Антигуманний характер моралі уніатства", Київ 1973, та багато інших.

У висновку можна і треба сказати, що Українська Католицька Церква, катакомбна в Україні і вільна на Заході, — це живе тіло українського народу. Її, не зважаючи на переслідування про які нагадує нам Йосиф Тереля, захищають люди, вірні цієї Церкви готові на великі жертви заради високої релігійної свідомости і великої ідеї. Світло Боже перемагає комуністично-атеїстичну темряву. Кількість віруючих в Бога збільшилася в СССР на протязі останньої декади принаймні на кілька мільйонів осіб. Молодь демонстративно носить на грудях хрестики, вінчається в церквах, а атеїстична пропаґанда не знаходить сприємливого ґрунту серед молодого покоління, яке, як кожне покоління молоді, шукає за ідеалом, за світлом, за світлими напрямними у житті.

Одним з основних завдань української діяспори — це, побіч дбання за розвиток Українських Церков, є опрокидувати атеїстичну пропаґанду Москви і її васалів в так званій Української ССР. Байдужість, індиферентність до справ Церкви і її оборони; тут на поселеннях і в Україні, мусять зникнути раз і назавжди, бо Українські Церкви це велика цінність, якої хоче нас позбавити Кремль, проповідуючи свій „месіянізм" на Сході Европи устами вчених пропаґандистів.

Михайло Ільків

РУСИФІКАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

Рідна мова — це природна частина людини. Це стихійне визначення людини до даної національности, навіть тоді, якщо людина виросла в зовсім чужому довкіллі, і ніколи не чула рідної мови. Подібно нічим іншим не можна заступити води, так само і рідну мову не можна замінити іншою. Мова — це душа людини. В історії життя і розвитку української нації русифікаційно-фікційні процеси московського колоніялізму в Україні все мали місце. Як знаємо, метою колоніялізму є вбити природний талант людини, зробити її неспроможною думати, розвинути ідеї, але й водночас бути у хвості думок іншої людини. В 1876 році під час перебування в Емсі, Західня Німеччина, Олександра Другого був виданий „указ Юзефовича", що забороняв друкувати, будьщо українською мовою. Та сама фікція московсько-комуністичної політики в Україні продовжується сьогодні. Треба відмітити що Москва і та частина нашої землі все була позаду в цивілізаційному розвитку, із-за політичної утопії і такою є сьогодні.

Справа стосується до українських професійних видань, а саме: фізичного і тематичного журналів, що вже раніше перестали друкуватися українською мовою. Друкувалися ці журнали російською і українською мовами. Все ж таки в цих журналах українські математики чи фізики мали можливість висловлювати свої думки чи досягнення в тих ділянках науки в рідній мові. Редакція цих журналів без подання причини повідомила, що журнали будуть друкуватися тільки російською мовою.

Загальновідомо, що русифікація української науки іде з наказу партійних чинників, і їхня мета — це злиття народів, в один „радянський народ", зрозуміло що з одною російською мовою. На це історичних доказів багато. Політичні в'язні з України також це потверджують. Вища освіта, технічне та професійне навчання, ведеться всюди тільки російською мовою. Фахових книжок українською мовою майже не видають. Наприклад, на списку монографій Академії Наук знаходиться 73 видання, з того російською мовою 60 книжок, іншими мовами — французькою, німецькою, англійською 11 підручників, українською тільки два примірники. Ціль такого поступування Москви очевидна — виховати таку професійну інтелігенцію яка забула би національне почування, щобільше метою такого режиму Москви — це об'єднати духово і фізично ці два народи. Щоб таке завдання Москва осягнула, українські фахівці мусять працювати поза межами України, тоді коли нашу батьківщину заселюють чужинцями. Це безперечно давна випробувана колоніяльна політика Москви в Україні. Отже Москва застосовує найбільш дискримінаційне законодавство супроти наукових видань українською мовою і нашої інтеліґенції в Україні. Окупант знає, що людина в рідній мові може себе проявити в усіх ділянках державного життя, а саме: історії, літературі, промисловості, а це могло б мати великий вплив на виховання покоління державного організму. Для окупанта України видання на еміґрації: Енциклопедія Українознавства, реґіональні збірники, Український Інститут при Гарвардському Університеті, активність наших професійних, наукових і громадських установ на чужині — це найбільш небажана справа. Тому Москва старається скомпромітувати нашу активність, та всі стремління нашої громади до національного самостійно-державницького життя, підсуваючи різні їй питомі фальшиві документи.

Методи, якими окупант практикує русифікацію української науки, дуже прості, а саме Москва підпорядкувала інститути, університети, технічні школи московському центрові освіти. Зрозуміло, що викладова мова в тих учбових інституціях є російська, і підручники до дисциплін друковані тільки російською мовою. Програму вступних іспитів до тих шкіл провадять виключно російською мовою. Дальшою спробою запевнення русифікації — це задержання в руках партократії підбирання кадрів до навчання. І тут знову, талант — це природна прикмета людини. Кожна ділянка науки для людини є корисною тоді, як вона її виконує з повною відданістю. Але, не зважаючи на талановитість людини, якщо кандидат не є партійний або відданий партії активіст, його кандидатури на вищі студії не узгляднюється. З цього видно, що непартійцеві і некомсомольцеві, який не проявив свою активність по стороні партії, доступ на вищі студії практично не існує. У цьому криється перфідність московського колоніяльного режиму в Україні.

Щоб студенти після закінчення навчання у вищій школі могли продовжувати студії, вони мусять мати рекомендації від партійних чинників. До складу комісії, що приймає, звичайно, входить партійний діяч, а з-поміж предметних іспитів є також історія комуністичної партії. Тому для кожного, хто виявить меншу партійну зацікавленість дорога на продовжування студій закрита. Діти родин, що були переслідувані за національні справи є постійно дискриміновані. Щоб асимілювати вишколених фахівців їм не дозволяють працювати там, де вони хотіли б, але мусять іти там, де їх посилає центральний московський розподілювач кадрів. Такі науковці звичайно не мають можливости працювати для розвитку своєї національної науки, і користуватися своєю рідною мовою.

Справа русифікації і дискримінації в Україні є нашою болючою щоденною справою. Про русифікацію української науки ми не повинні ніколи забувати. Рівень свідомости нашого населення в Україні такий високий, що його окупант не всилі зламати дискримінацією і русифікацією. І це є запорука нашої національної зрілости. Всі старання Москви зменшити наші національні почування до України, зменшити наші стремління до самостійного державного життя були в минулому, є сьогодні та залишаться на майбутнє без успіху. Україна, як держава, належить до Східньоевропейського бльоку, із впливом розвитку західньоевропейської культури, все була релігійною та ідеалістичною у вирішуванні національних справ, і в тому її сила одержимости.

В історичному розвитку нашої нації фактів русифі-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

І. Алексевич

Перед новою театральною прем'єрою в Ню Йорку

Афіші і преса принесли новину, що в неділю, 17-го листопада ц.р.. відбудеться нова прем'єра театральної групи „Студія Мистецького Слова" Лідії Крушельницької. Саме минув рік, як у жовтні 1984 року був знищений пожаром Український Народний Дім у Ню Йорку, а з тим і домівка „Студії Мистецького Слова", враз з усіми костюмами, декораціями та театральними реквізитами. Ця трагедія дала поштовх громаді Ню Йорку до акції відбудови УН-Дому. Молодь театральної студії із її провідницею, пані Лідією Крушельницькою, взялися з юним ентузіязмом до праці ївідбудови.

І вже 17-го березня ц.р. С М С дала виставу двох драматичних поем Л. Костенко: „Казка про Мару" та „Мандрівки серця". Це вдруге глядачі Ню Йорку мали змогу побачити ці перлини поезії Ліни Костенко, у виконанні молодих ентузіястів театру.

І ось по восьми місяцях праці Студія МС дає нову прем'єру, п'єсу одного з найбільше відомих авторів клясичного комедійного репертуару: комедію Карльо Ґольдоні: „Слуга двом панам", у перекладі українського письменника О. Варавви.

Студія Мистецького Слова — як студія-школа почала свою діяльність від праці — як сама назва каже — над мистецьким словом. І щойно після низки інсценізацій та творів рідної літератури — у черговому етапі, Лідія Крушельницька перейшла до речей світової драматичної клясики. У клясичнім репертуарі СМС-а ми бачили на сцені: „Дійство про кожного" (середньовічне „мораліте") та „Склянку води" Е. Скріба, у перекладі Ю. Шереха. Тепер приходить зразок італійської комедії клясики XVIII-го сторіччя, комедія Ґольдоні.

Цю комедію ставили Театр-Студія Йосипа Гірняка й Олімпії Добровольської в роках 1947-49, в Австрії і Німеччині і вона втішалася великим успіхом. Тодішні рецензенти підкреслювали важливість цієї вистави для театрального молодняка, з другої сторони саму літературну вартість твору — клясичної комедії. Ігор Костецький писав: „На безсмертній комедії реформатора італійського театру XVIII сторіччя Карльо Ґольдоні 'Слуга двох панів' студійці вчилися легкости руху, бліскавичности діялогу і характерність граних персонажів". Ю. Шерех писав: ... „Цю комедію можна трактувати як твір, що дає можливість пустити в рух цілу систему театральних трюків, розгорнути багатство пантомім, зробити виставу великої театральної барвистости.

З другого боку, Слуга двох панів' дає змогу дати виставу, трактовану соціологічно-поглиблено: контраст дурника' — селюка Труфальдіно і сильних цього світу — купців, шляхтичів, докторів — цеж той самий конфлікт, що між трьома братами в казці, де перемагає наймолодший дурний', який у дійсності є носій правди і розуму".

Комедія „Слуга двом панам" — виросла з традицій італійської „комедія дель арте": із комедійними персонажами, із заплутаними інтриґами, із грайливими ситуаціями та дотепами. Нова постановка Студії МС буде святом не тільки для глядача, спрагненого культурної театральної імпрези, але й нагодою для т. зв. „приємного часу" (ґуд тайм") для нашої молоді, яка зможе побачити справжню добру комедію на сцені. Вистава йде у режисерії і під загальним проводом Лідії Крушельницької, яка подбала про найкращий рівень гри і дикції. Музичне оформлення — Ігоря Соневицького. Хореографія — Ольги Ковальчук-Івасівки. Оформлення сцени — Марійки Шуст. Костюми — Ельмири Ґеруляк. Світло: Юрко Ґречило й Андрій Ганкевич.

Прем'єра відбудеться в неділю, 17-го листопада, о 4-тій годині по полудні, 227 27-ма вул. захід в Ню Йорку, заля Фешин Інституту. Сподіємося, що нюйоркська громада прибуде масово, щоб привітати свою улюблену Студію Мистецького Слова і провести вечір театральної насолоди і чару.

УРЯД БІЛОЇ МЕНШОСТІ в Південно-Африканській Республіці опублікував одну з найбільш радикальних пересторог, яка будь-коли була видана урядовими чинниками. В постанові говориться, що коли неґритяни і мішані будуть далі продовжувати заколоти і творити ґрунт для громадянської війни, а при тому підриватимуть моральні основи держави, уряд ПАР викине з країни 1,5 мільйона неґритянських іміґрантів, які прибули на протязі останніх п'ятьох років до Південної Африки. Европейські країни, члени Европейської економічної спільноти і ЗСА погрозили дальшими економічними санкціями, якщо уряд ПАР не зрезиґнує з політики апартеїду.

ШВАЙЦАРІЯ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ до приїзду президента З'єднаних Стейтів Америки і совєтського лідера Міхаїла Горбачова з дорадниками, на першу вершинну конференцію, яка розпічнеться в Женеві наступного тижня. Кореспонденти інформують, що Швайцарія ще досі не застосовувала таких засобів безпеки, як це вона робить тепер. Довкола Женева стоятиме на поготові військо, а женевська поліція буде скріплена додатковими відділами з інших міст і містечок. Існує навіть зарядження тільки одної перестороги перед стрілянням гострими кулями до осіб, які без дозволу влади хотіли б проникнути до приміщень, у яких відбуватимуться зустрічі. Існуватиме також заборона переходу кордону, обмеження у фотографуванні певних місць, демонстрацій тощо. Крім того поліція перевірятиме у певних місцях автомобілі і їхніх власників, побоюючись, щоб до Швайцарії не пробрались терористи, будь-які, правого чи лівого напрямку.

ХВОРОБА АІДС ЗАСТРАШАЮЧО поширюється в деяких, зокрема бідніших й економічно відсталих країнах Африки. Спричинниками цієї хвороби, яка, на думку лікарів, може мати трагічні наслідки для населення Африки, а також інших країн світу, є в першу черґу чоловіки, які мають по кілька, або кільканадцять жінок. Хвороба переходить також від породу на дітей і багато країн Африки вже почала застановлятися над певними обмеженнями. Вони також попросили більш розвинені країни, зокрема Францію, Великобританію, ЗСА, Японію та інші, щоб вони принаймні ділилися з ними новими винаходами і про можливості прислали лікарів-добровольців для допомоги населенню.

Р.К.

БОГДАН КРАВЦІВ

III.

Закінчення

Редактор Кравців мав вже тоді вироблену славу доброго поета і публіциста, тому його ув'язнення у Березі відбилось голосним відгомоном не тільки в українському середовищі, але і серед літературних кругів польського суспільства. Навіть з боку угрупування польських поетів, письменників і публіцистів були роблені у Варшаві інтервенції в справі Богдана Кравцева. Його побут у Березі не тривав довго. Одного ранку Б. Кравців сказав, усміхаючись: „Снилися мені чоботи! Якби це було у Бриґідках, я міг би припускати, що нині вийду на волю. Але тут такі сни не мають значення!" — Тим часом виявилося, що віщий сон „кримінальника" є „важний" все і всюди, навіть у Березі. Того самого вечора Шимборскі закричав своїм капральським голосом на коридорі: „Арештований Богдан Кравців — забрати всі свої речі і вийти на коридор!" — І тої ж ночі наш поет покинув мури М.О. в Березі".

Усі переслідування польської влади Богдана не зламали. Вже в 1935 році почав видавати тижневик „Дажбог", після його закриття літературно-мистецький журнал „Обрії", що виходив в роках 1936-37, якого польська влада теж не помилувала. В роках 1937-39 почав виходити новий політичний тижневик „Голос Нації"; Богдан був одним з його редакторів. Мешкання Богдана при вул. Зємялковського було рівночасно приміщенням редакції та адміністрації видань. Крім праці у видавництвах Богдан брав живу участь у суспільно-громадському житті. Від 1935 року до 1939 року був членом Головної Управи Т-ва „Просвіта". У вересні 1939 року, після приходу большевицької влади, доводиться Богданові покидати рідний край. По переході німецько-большевицького кордону задержався в Піщанах на Словаччині, де знайшла його, втікаючи перед большевиками, дружина з чотирилітнім сином Миколою-Гордієм (Гоком) та півторарічною донею Марією Дзвениславою. Згодом Богдан з родиною переїхав до Завберсдорфу в Австрії, а звідти до Берліну. В Берліні Богдан зорганізував та став керівником видавництва часописів та журналів для українців в Німеччині. Будучи керівником видавництва він використовував свої зв'язки і старався вирвати з різних робітничих „ляґрів" та переселенчих таборів наших людей, спроваджував до Берліна, приміщував в кімнатах видавництва (тимчасово) та фіктивно затруднював їх. Ця його дія була зв'язана з великим особистим риском. Видавництво було переповнене різними потрібними і непотрібними працівниками і його за цю благородну дію називали „нашим татом".

Життя в Берліні ставало щораз більше небезпечним з причини безнастанного бомбардування, тому Богдан весною 1944 року вислав родину до села Ґрафендобрах, біля Байройту в Баварії. Там в лютому 1945 року прийшов на світ його наймолодший син Юрій.

У Німеччині появилися дальші збірки поезій: „Остання Осінь" (1940), „Під чужими зорями" (1941), „Речі і образи" (1947), „Кораблі" (1948). Перебуваючи в Німеччині, Богдан редаґував в роках 1947-48 в Авгсбурзі пластовий журнал „На сліді".

У 1949 році Богдан з родиною переїхав до ЗСА і поселився у Філядельфії, де працював редактором і адміністратором щоденника „Америка". В році 1955 запрошують його до складу редакції щоденника „Свобода".

В Америці вийшли дальші збірки його поезій: „Зимозелень" (1951), „Дзвенислава" (1962 р. — це вінок сонетів з нагоди вінчання його доні), опрацював антологію розстріляних і замучених поетів „Обірвані струни", антологію шестидесятників, „60 поетів 60-тих років". Остання збірка „Глосарій" появилася в 1974 році. Крім своєї фахової та літературної праці, Богдан брав живу участь в інших ділянках українського культурного життя. Був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка і Української Вільної Академії Наук. Від багатьох років був співробітником св. п. проф. д-ра Володимира Кубійовича в в редаґуванні Енциклопедії Українознавства. В 1974 році Богдан одержав стипендію Гарвардського Українського Наукового Інституту, на опрацювання університетського підручника „Введення до Українського Літературознавства". Він пильно взявся до виконання цього завдання, але невмолима смерть не дала йому докінчити цього діла. Закінчив своє трудяще життя 21-го листопада 1975 року.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР Організації ОН для справ освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) Амаду-Матар М'Бо із Сенегалю, політику якого критикують З'єднані Стейти Америки й багато інших західніх держав, відмовився від відповіді на питання, чи він кандидуватиме на чергову каденцію. „Справа директора ЮНЕСКО не є справою для колюмни у газеті", — заявив М'Бо кореспондентам, обіцяючи їм, що у відповідному часі він повідомить їх про своє рішення.

РУМУНСЬКИЙ МОРЯК, якому вдалося недавно втекти зі свого корабля і який звернувся до американських властей з проханням надати йому політичний притулок, уже влаштувався на працю механіком. Перша платня втікача — 5 долярів на годину.

Головний...

(Закінчення зі стор. 1)

1985 року УНСоюз нараховував 53,975 активних членів та 78,435 усіх членів, в тому включені грамоти з повністю заплаченими вкладками та грамоти на безплатному продовженні забезпечення. За дев'ять місяців 1985 року УНСоюз втратив на чисто 1,309 членів, в тому 378 у департаменті молоді, 909 у департаменті дорослих та 22 грамоти акцидентового забезпечення.

На початку жовтня ми вислали до секретарів відділів, які досі не прислали нам складів своїх урядів, друки на такі повідомлення про склади урядів на 1985 рік разом з листами-пригадками про цю справу. Вже з місячними виказами та рахунками на грудень ми вишлемо секретарям усіх відділів друки на склади урядів на 1986 рік, які мали б бути вибрані на річних зборах у часі від 1-го грудня до 31-го березня 1986 року. Вже також виготовляємо пригадки про строгий реченець для надіслання аплікацій та місячних звідомлень і розрахунків до полудня 31-го грудня 1985 року. Такі пригадки будуть розіслані до всіх відділів та часто поміщувані у „Свободі" і в „Українському Тижневику".

Черговою працею буде виготовлення друків повновластей для делегатів на 31-шу Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться при кінці травня 1986 року в Дітройті, Миш., виготовлення тексту проголошення Конвенції, яке буде поміщене у перших числах „Свободи" та „Українського Тижневика" в січні 1986 року, та обчислення стану активного членства поодиноких від ділів за станом з 31-го грудня 1985 року і висилка відповідного числа повновластей для делегатів та їхніх заступників. Для відділів, які самі не матимуть потрібного числа членів для управління до делегатів, будуть проголошені списки та адреси секретарів цих відділів, щоб вони могли порозумітися між собою і договоритися про об'єднання для спільного вибору делегатів.

Після довгих старань отримано апробату нових друків аплікацій, які будуть виготовлені та розіслані секретарям тоді, коли вичерпається наклад вживаних тепер аплікацій. Також затвердили нам забезпеченеві уряди стейтів і провінцій нові друки грамот забезпечення, які відповідають вимогам читкости, які відносяться теж до нових друків аплікацій.

Вже в короткому часі змо жемо випустити на ринок нові грамоти кляс „дабл ю" та Е-65 із одноразовими вкладками. Затвердження цих двох грамот вимагало довгого часу, тому що УНСоюз має дозволи на ведення забезпеченевого підприємства в багатьох стейтах і провінціях Канади, але залишилося ще лише декілька формальностей до закінчен ня наших старань.

Рівночасно наш актуарій робить старання про затвердженння змін вкладок, зворотних вартостей та дивіденди всіх наших грамот забезпечення на підставі нових таблиць смертности з 1980 року.

Вже зроблено перші кроки для злійснення плянів для введення в Головній Канцелярії нових компюторів системи 36 фірми IBM. Заангажований до цієї праці фахівець Ярослав Томоруґ приступив вже до виготовлення програм для праці цими новими компюторами. Вже після виготовлення програм та започаткуван ня праці новими компюторами ми плянуємо вести наше діловодство рівнобіжно теперішньою та новою системами, аж доки не будемо певні, що вся праця на новій системі буде іти справ но.

Поповнили склад службовиків Рекордового Відділу новою особою і сподіємося вкоротці ще заангажу вати до праці при системі 36 нового службовика.

У звітовому часі відбулися курси секретарів та організаторів, в тому теж центральний курс на Союзівці, на яких головний секретар був викладачем.

Звіт С. Гавриша

Головний секретар підтвердив, що за останніх 10 місяців придбано 1,401, забезпечених на суму 5,150,000 дол. Розглядаючи організаційну кампанію в цьому передконвенційному році, С. Гавриш подав до відома цілий ряд статистичних даних. За стейтами перед веде Пенсильванія з її шістьма округами — 353 члени; дальше йдуть Ню Йорк (п'ять округ — 322 члени), Ню Джерзі (чотири округи — 174 члени), Іллиной (Чикаго — 106 членів), Мишиґен (Дітройт — 75 членів), а Канада (чотири округи — 162 члени).

Серед округ свій примат першенства затримує Філядельфія (220 з квоти 350), а дальше йдуть Чикаго (106 із 310), Ню Йорк (98 із 280), Дітройт (75 із 170), Рочестер (74 із 90), Сиракюзи (73 із 100), Нюарк (66 із 150), Торонто (57 із 200), Джерзі Ситі (53 із 115) та Піттсбурґ (45 із 120). Зокрема малі округи Рочестеру і Сиракюзів добре працюють і мають шанси виконати свої квоти на 100 відсотків, як і деякі інші округи, які вже виконали свої квоти.

У дальшому звітодавець інформував про відбуті вже раніше організаційні курси в Лігайтоні, Па., на Союзів ці і недавно в Клівленді, в яких взяли участь теж інші члени Екзекутиви. Також влаштовано вже 10-ту річну конференцію голів округ з участю 24-ох голів, а тепер відбуваються в терені організаційні наради округ і до 9-го листопада вже відбуто 16 таких нарад, які пожвавлюють кампанію. Головний організатор підкреслив, що всі зв'язки з людьми в терені, в будь-яких формах — курси, наради тощо — є конечні для успішних організаційних кампаній.

С. Ґавриш теж звітував про його працю над виданням „Союзової Трибуни", якої вісім чисел вже появилось в тому році, разом із знімками наймолодших чле нів, що їх приготовляє В. Сохан. Інновацією цього року була дуже вдала імпреза День Батька 16-го черв ня на Союзівці, в якій взяло участь понад 600 союзовців з Америки і Канади. Наступного року знову плянується таку імпрезу на Союзівці, але й не можна забувати Дня Матері і заплянувати відповідну імпрезу для матерей - союзянок. Крім того, такі імпрези власне вміщуються в концепцію братської діяльности УНСоюзу, яка тепер буде розгортатись.

В заключенні головний організатор підкреслив, що власне тепер ведеться інтенсивна осіння організаційна кампанія, метою якої є приєднати 1,000 нових членів на суму 5 міл. дол. забезпечення. С. Гавриш втримує постійний контакт з тереном, щоб закінчити успішно кампанію, до якої незабаром повинні включитися теж обрані делегати на 31-шу Конвенцію.

Звіт Г. Пашен

Заступниця головного предсідника Г. Пашен звітувала про свою участь в нарадах чикагівської Округи, які пройшли добре і які призначили нагороду — триденне перебування в Мерріотт готелі — для найкращого відділового організатора Округи, що є стимулом в організаційній кам панії. Вона також репрезентувала УНС у відзначенні 75-ліття УБСоюзу в Чикаго та брала участь в Конвенції УКРади та у всіх засіданнях Комісії УНС в Обороні Української Спадщини.

Звіт сен. П. Юзика

Сен. П. Юзик, як головний директор для Канади, спершу поінформував про загальний стан в Канаді, підкреслюючи зокрема відрадний стан в Монтреалі, де Округа під головуванням головної радної Теклі Мороз уважає, що виконає цього року свою організаційну квоту. Не такий добрий стан існує в Торонто, де звітодавець був два рази з головним предсідником. Там дуже вправно працює голова Округи Василь Шаран, але відділові урядовці не виказують інтенсивної праці. У загальному, сен. Юзик твердить, що союзовці в Канаді хотіли б мати свою канцелярію в Торонто і може це зрушило б діяльність в терені. Один із проєктів закупу будівлі, яка теж містила б канцелярію УНСоюзу в Торонто запропонував сен. П. Юзик на нарадах і його Екзекутива розгляне в деталях, хоч д-р І. Флис пригадав про закони, які обмежують інвестицію фондів УНСоюзу в Канаді до певного відсотка. Але справу можна розглянути.

В заключенні сен. П. Юзик подав деякі інформації про працю Комісії Дешена, Комісію Захисту Громадянських Прав при КУК, стверджуючи, що назагал ситуація поправляється на цьому відтинку і що є можливості встановлення ближчих зв'язків поміж КУК і Жидівсько-канадським кон ґресом .Сен. П. Юзик сказав, що покищо Комісія Дешена не плянує вживати „докази" з СССР, а може вдатись до німецьких архі вів, та що члени 1-ої УД УНА не є вже загрожені.

Звіт д-ра М. Куропася

Про свою участь в Конвенції УАКРади, Комісії Оборони Української Спадщини, участь в нарадах Округи в Сиракюзах та відвідини Департаменту справедливости та його бюра спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) звітував заступник головного предсідника д-р М. Куропась. Він також переповів про своє дводенне перебування в Ню Орлінс Ла., де велась об'єднана, інтенсивна акція у справі Мирослава Медведя.

Д-р М. Куропась уважає, що хоч М. Медведя не вдалось врятувати, цю справу не можна уважати „закритою" як цього бажають собі департаменти Державний і Справедливости. Треба вести натиск на урядові чинники, щоб всі аспекти цієї справи вийшли на яву, і в процесі цього треба наголосити сильно факт української присутности в ЗСА і не дозволити на це, щоб українці були знаряддям в руках тієї чи іншої політичної машини. Д-р Куропась заявив, що він гордий із становищем, що його в цій справі зайняв день раніше Головний Уряд.

Звіт д-ра І. Флиса

Д-р І. Флис дав загальний огляд діяльности УНСоюзу, перейшовши спершу свою участь у ряді союзових і громадських імпрез як також участь в нарадах Округ. На нарадах Округи в Ню Йорку, звітував д-р Флис, представлено нового координатора братської діяльности Маріянну Сакалош, яка працює на цьому пості від 1-о вересня ц.р. Д-р Флис закликав інших членів Екзекутиви, щоб співпрацювали з нею, знайомили її із союзовцями в громадах та допомогли їй розвинути і поширити братську діяльність в терені. Д-р Флис відтак пояснив свою відсутність на нарадах Округи в Чикаго, бо літак, яким він мав летіти туди, не вилетів з Ню Йорку, а пізніші літаки не привезли б його вчасно. Головний пред сідник звітував також про свої поїздки до Торонто та оглядини одного будинку на приміщення канцелярії, який на його думку не надавався на таке приміщення. Він також інформував про його участь в концерті австралійських ансамблів „Чайки" і „Веселки" у Філядельфії, де він вітав гостей від Союзу. При цій нагоді, головний предсідник висловив признання філядельфійській Окрузі, яка є прикладною під кожним оглядом, що можна завдячувати також головному організаторові.

Звітував коротко д-р Флис про поставлення і посвячення пам'ятника о. Несторові Дмитрову на цвинтарі Евергрін в Гиллсайді, Н. Дж., про Союзівку, де з відходом управителя тимчасово перейняв управительство знову Володимир Квас, та про перебудови на цій оселі, про зміни в редакції „Українського Тижневика", про появу незабаром Альманаха УНС на 1986 рік та про друк книжки Антона Драгана про Вінницю у двох мовах та вкінці про свою участь у пленарному засіданні Секретаріяту СКВУ.

Над усіми звітами велась жвава дискусія з наголосом на поширення і пожвавлення всесторонньої діяльности УНСоюзу.

Поїздка австралійців

Окремо короткий звіт подала У. Дячук про турне ансамблів „Чайка" і „Веселка" з Австралії по ЗСА, що відбулося в рамках прог рами братської діяльности УНСоюзу.

Турне відбулось дуже успішно, до чого у великій мірі причинились ті союзовці, які займалися концертами по громадах, забезпечили гостей нічлігом і харчами, вкладаючи багато часу і енергії та виявляючи максимум гостинности і ввічливости гостям з Австралії.

Видатки з Головної Канцелярії на рекляму, афіші, програмки, перебування гостей на Союзівці тощо виносить приблизно 13,000 дол.

Вкінці У. Дячук заявила, що листи подяки до всіх десятьох Округ, які займались концертами, буде вислано після виготовлення докладних лист осіб.

В год. 3:30 по полудні, вичерпавши всі справи, д-р Флис закрив наради, дякуючи членам Екзекутиви за участь в них.

АДРЕСА БІБЛІОТЕКИ ІМ. С. ПЕТЛЮРИ

В числі „Свободи" 214 з четверга, 7-го листопада ц.р., був поміщений заклик Ради Бібліотеки ім. Симона Петлюри пересилати датки на розбудову бібліотеки, яка розпочинає праці вже в листопаді ц.р. У заклику, однак, пересланому з Парижу, не була подана адреса, куди надсилати пожертви.

З уваги на те, що до редакції наспіло багато запитів в цій справі, подаємо адресу бібліотеки: Bibliothèque Ukrainienne Symon Petlura a Paris, 6, rue de Palestine — 75019, Paris, France.

Щоденники в Трентоні писали про М. Медведя

Трентон, Н. Дж. — Два почитні американські щоденники з масовим тиражем: „Трентонієн", який обслуговує столицю стейту Ню Джерзі Трентон і „Бакс Кавнті Кур'єр Таймс", що його читають мешканці п'яти підфілядельфійських міст, в днях 6-го і 7-го листопада ц.р. помістили довший лист Олександра Татомира в справі Мирослава Медведя.

Автор листа підкреслює, що Служба імміграції і натуралізації, відмовляючи азиль М. Медведеві вжила глупого викруту, що вона не розуміла російської (радше української) мови. Коли згодом, після терору та побоїв на московському кораблі, М. Медведь підписував згоду на поворот до Совєтського Союзу, робив враження напівпритомного під впливом ліків, або наркотиків. Офіційна українська перекладачка Ірена Падох ствердила, що Мирослав бажав залишитись в ЗСА.

„Це брутальне порушення традиційного права азилю спонукає поневолені народи зробити переоцінку їхніх симпатій та надій на ЗСА тому, що наші слова не гармонізують з поганими ділами. Ми пожертвували найкращого приятеля, щоб перед вершинною конференцією приподобатися Горбачову, подібно, як багато років цьому в Ялті ми пожертвували Східньою Европою, щоб зробити щасливим Сталіна, опісля ми те саме зробили з Польщею, Малярщиною, Чехо-Словаччиною, В'єтнамом і Камбоджею... А що ж сталося з двома мільйонами втікачів зі Східньої Европи, яких ми в роках 1945-47 насильно репатріювали зі Західньої Европи до СССР? Їх усіх депортовано на Сибір, а тисячі з них майже на місці були розстріляні комуністами".

„Українська спільнота у вільному світі є сильно обурена і домагається покарання людей, які поповнили цей злочин та знеславили американські ідеали".

Бетлагем відзначив 40-ліття смерти д-ра А. Волошина

На день 11-го липня ц.р., припала 40-літня річниця мученицької смерти о. крилошанина д-ра Августина Волошина, президента Карпато-Української Республіки. Відділ Українського Конґресового Комітету Америки в Лігай Веллі відзначив цю трагічну річницю Академією, яка відбулася 27-го жовтня в залі української католицької церкви, при 1826 Кенмор авеню в Бетлагемі, Па.

Свято відкрив голова відділу УККА Василь Кацапир короткою промовою. Карол Хомич проспівала американський гимн, після чого отець монсеньйор М. Бердар, парох української католицької церкви в Нортгемптоні, Па., проказав спеціяльну молитву. Доповідь про життя, діяльність і муче ницьку смерть призидента Волошина виголосив д-р Юліян Химинець. Потім слідувала деклямація — інж. Ф. Савчур продеклямував історичну поему Анатолія Кралицького „Князь Лаборець".

Промову англійською мовою виголосив молодий адвокат д-р Богдан Желяхівський. Мило було спостерігати реакцію молодого українського покоління, як також і учасників старшої закарпатської еміґрації, що численно взяли участь в Академії, і які після закінчення її висловлювали гордість, що ми маємо таких великих національних героїв як президент Волошин.

Після цього виступив бандурист Ю. Китастий, який заграв на бандурі кілька пісень. Іванна Кононів з почуттям продеклямувала поему Дан Мур „Срібна Земля". На закінчення о. протопресвітер Василь Чекалюк, парох української православної церкви в Алентоні, прочитав молитву. Гимном „Ще не вмерла Україна" закінчено цю Академію для вшанування пам'яті президента Карпато-Української Республіки о. А. Волошина. Зразково зорганізованою Академією вміло провадила головна радна УНСоюзу Анна Гарас.

Від присутніх на Академії зібрано 100 підписів під петицією до президента Реґена з проханням допомогти релігійно - національному борцеві Йосифові Терелі звільнитися з московського ув'язнення.

Присутній

Русифікація...

(Закінчення зі стор. 2)

кації і дискримінації багато. За все винуватимо „сусіда", кого ж би іншого!? Але погляньмо що діється серед нас самих, тут на еміґрації, а на яку звернені очі України. Ми самі між собою, без голосу „сусіда" постійно поглиблюємо розкол. Ми свідомо робимо ворожу роботу нашими грішми, руками, енерґією та всіма засобами людини. Невже ж немає між нами настільки толерантности в громадських справах, щоб сказати, годі тій незгоді! „Однині воєдино".

Баффало і околиця!

В неділю, 24 листопада 1985 р., о год. 1:30 по пол.
в Українсько-Американському Горожанському Центрі
205 Мілітари Ровд, БАФФАЛО, Н. Й.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати УНС наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово головного організатора СТЕФАНА ГАВРИША
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
7. Внески, запити і закриття зборів

У Зборах візьме участь —

Стефан Гавриш, головний організатор УНС

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу та ширше Громадянство.

Роман Конотопський, *голова*
Марія Гаравус, *касир* **Василь Сивенький**, *секретар*

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $............................

....
ім'я та прізвище

....
число дому, вулиця

....
місцевість стейт поштовий код

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)

вого Чину. Доповідач засудив зраду і співпрацю з ворогом, закликав до єдности української спільноти в діяспорі, бо тільки у єдності ми будемо корисною допоміжною силою для України, особливо для України, яка бореться. „Не сміє в нас бути несвідомої молоді, — заявив прелеґент, — слабодухів, байдужих, тих, які загубили візію боротьби за Україну", нагадував, що вже найвищий час, щоб українська діяспора готувала світову опінію до прийдешніх подій. Присутні нагородили рясними оплесками непересічного доповідача, який має Божий дар проповідника.

Піснею „Їхав стрілець", сл. Романа Купчинського, мел. М. Гайворонського, „Набирали добровольців", обр. С. Ковальчука, „Виє буря", сл. Б. Стефанишина, мел. Е. Пасіки, ансамбль бандуристів „Гомін" (10 бандур) під мистецьким керівництвом Є. Ковальчука, розпочав мистецьку програму, а ефективно закінчила її оперна співачка О. Геймур піснями: „О, слово рідне", сл. О. Олеся, муз. О. Бобикевича, „Україно — любов моя", сл. Д. Луценка, муз. І. Шамо і „Жита", сл. О. Олеся, музу. А. Гнатишина.

У другій частині Стефанія Назаркевич-Юзенів, рецитатор Студії Мистецького Слова Ліди Крушельницької, без сумніву великий мистець слова, чудово передала монтаж з творів Б. Лепкого і М. Черкасенка п. з. „Спіть, хлопці, спіть". О. Геймур, яка, як заявили однозгідно на перерві багато учасників Академії, була „прикрасою мистецької програми і гідним репрезентантом українського співочого мистецтва", проспівала: „Пісня", сл. Г. Чупринки, муз. А. Гнатишина, „Думка", сл. М. Гаврилка, муз. Я. Степового і неперевершену „Любіть Україну", сл. В. Сосюри, муз. М. Фоменка. Трьома повстанськими піснями — „Зірвалася хуртовина", обр. М. Шкварка, „Заплакали карі очі", обр. Ю. Юрченка, „Цвіла, цвіла", обр. Ганушевського, ансамбль бандуристів „Гомін" закінчив мистецьку програму.

Могутньо лунав український славень, що його у супроводі фортепіяно співали усі — солістка О. Геймур, ансамбль бандуристів „Гомін" і присутні.

Оформленням сцени і технічною обслугою займався інж. Тарас Гірняк.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17-го ЛИСТОПАДА 1985 р.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334-ий Відд., о год. 12:30 по пол. в домі фін. секретаря при 3324 Торрінґтон вул. в Пармі, Огайо. Проситься членів прибути і вирівняти залеглі вкладки. — Б. Задорецький, рек. секр.

Совєтський...

(Закінчення зі стор. 1)

нак, не сталося. На другий день невідомі осібняки почали облягати корабель, вдерлися силою на палубу, домагалися видачі М. Медведя. Вони називали себе „місцевою владою".

Стільки про М. Медведя написала совєтська газета. Спостерігачі звертають увагу, що „Труд" не згадує ані слова про борсання моряка з американцями, які насильно віддавали його в руки совєтських чинників, другий скок у воду, тим разом з американського човна, приплив до берега, розпачливі заходи дістатися до поліції тощо. Газета намагалася уподібнити випадок з М. Медведем до випадку каґебівської „втечки" Віталія Юрченка, який на пресовій конференції у Вашінґтоні, а тепер на такій же конференції у Москві, заявляє, що його насильно схопили службовці Сі-Ай-Ей і, напоївши наркотиками, держали в одній із своїх квартир. „Труд" пише, що речники ЗСА, проти волі Медведя, хотіли розлучити його силою від друзів, родини, „позбавити батьківщини".

„Труд" натякає також на „провокаторів і провокаційні маніфестації", але ні разу не згадує українців і цього, що сам моряк є української національности.